

Greed Obstructs Spiritual Growth

– Lòng tham ngăn cản sự tiến hóa tâm linh

Greed Obstructs Spiritual Growth

Page | 1

It's no longer morning but almost midday now, and we will have a double Dharma Espresso to make up for the day I missed. Just like drinking coffee: Some days we skip drinking it and some days we drink two cups! So this is a Dharma Express.

Today's topic is about evolution, how to evolve from the technicality of living to the art of living, and then to the Tao of living. From the technicality to the art, there are many obstacles, and the biggest among them is greed. Greed pushes us to want more and more things. When we keep buying medications, they eventually expire and turn to poison. If we are careless and take them, our sickness may get worse. So we should periodically check our medicine cabinet and throw out expired items. There's one item that you may not notice, like eucalyptus oil or tiger balm. Don't think that you can keep it for ten years or so. No, nothing lasts forever. We can only use it for a period of time. That is the law of impermanence which means if there is life, there is death; with creation, comes destruction.

However, there's no thought of death or destruction in our mind. Once we buy the tiger balm jar, we keep using it until one day we realize it doesn't generate heat any more. How come? It turns out that it's way past the expiration date. In other words, our brain can't think or visualize future outcome. Therefore, we get stuck in greed of the present. When we see a pretty dress, we want to buy it without thinking when we can wear it. If it's for a special occasion, we don't know when we're going to wear it again. So it stays in our closet for many months and years.

We should first differentiate what we need and what we want. Our wisdom can tell the difference between need and desire. This is the necessary wisdom for us to attain the art of living. Those who know how to live artfully certainly know what they want and what they need.

Once I visited a man's house with very artistically designed bonsai trees and beautiful flower bushes outside. Inside, it was spotlessly clean. His wife told me, "Dear Master, my husband loves gardening outdoors and takes care of those trees all day long. He hasn't bought any new plants for decades, though. I'd like to have more trees, like the woods. Please tell him to buy and plant more trees." I smiled and said to her, "No, auntie, this is the wisdom of living. He's planted enough trees for the garden, and they are very beautiful. There's no need for more trees. He spends time taking care of them and enjoying them, not for the number of trees, but for the lovely garden with beautiful space. That is the art of living. He has no need to bring home more precious trees to impress people. No, he has enough, and they are magnificent." Without wisdom to know what we need and what we want, our life will be tied up and pulled by our greed which we can't resist.

Greed Obstructs Spiritual Growth

– Lòng tham ngăn cản sự tiến hóa tâm linh

Page | 2

To develop the wisdom for need and want, we have to develop the wisdom for letting go. Letting go is the third of the six qualities we need to practice: love and lovability, forgiveness, letting go, flexibility, openness, and connectedness. Letting go is the art of knowing when to stop what we want. When we can tell the difference between need and want, then we are able to stop wanting. What we want sometimes is so strong that we can't resist. So we have to practice letting go.

In Buddhism of the old days, letting go meant going up to a mountain for a cultivation retreat, severing all ties. Today, letting go doesn't mean dropping everything. Dropping everything is throwing away everything for solitary retreat up in the mountain. People may become monastics and shave their heads, but they have to drop all things. Letting go means we still live in this mundane world but have developed the wisdom to know the difference between need and want, and can let go of excessive things.

1. Giving

Instead of letting go which means throwing things away, we should switch to giving. Giving has recipients and we can give them what they need. Don't give them what they don't need. If they need a refrigerator, don't give them our old and ugly one. I have seen this happen quite often. I've received many used fridges and sofas. People really shouldn't give those old things, like tables or chairs with torn covers to the temple. It's a big headache just to get those chairs reupholstered. Sometimes they gave kitchen tools such as spoons, pots, and pans which were very old and dirty. They used a pot to make a bowl of soup for temple offering, and then left it behind. So the temple kitchen was full of junk that people purposely forgot to bring home, like old and ugly pots, pans, spoons, and forks, etc. That put the temple in a bind, not knowing what to do with these things since they came from temple donors. Therefore, we should know what our people need before giving. Do not give them what they don't want.

2. Offering

Different from giving, offering should be done with respect. We should offer what is our best and most valuable, not what we have extra or too much. Offering is usually an action similar to us kneeling down to make a present to the Buddha and Bodhisattvas. Sometimes giving to parents, spouse, children, siblings, and friends is also called offering since we give the most precious things with sincerity and respect. While giving doesn't require much, offering requires our sincerity and respect.

Greed Obstructs Spiritual Growth

– Lòng tham ngăn cản sự tiến hóa tâm linh

3. Providing

Providing is giving what people need but with compassion and the wish to see them happy and smiling. When we supply things they need, there is no compassion involved, but we need to show respect.

Page | 3

4. Donating

When people have accidents or disasters, we donate what they need. We can do so through a third person or an agency instead of having to be there in person. Sometimes we can just donate money.

5. Serving

Finally, serving is giving our labor and time. Very often we just give time by calling and listening to someone who's suffering. We listen without discussing or adding comments that would make the other party more upset or feel that they can unload by gossiping. When giving services, we help others relieve their suffering and feel anew.

Thus, can you see clearly what prevents us from evolving to the art of living? It's the greedy mind. What is the solution? --Develop the wisdom that can distinguish need from want, and develop the virtue and energy of letting go. Letting go is putting an end to things that our ego and desire keep wanting more and more. Know what we need, and turn the things we have into the things we can give, offer, provide, donate, or serve.

That is a very important lesson for us so our house can always be beautiful and people want to stay when they come. We don't want our house to become a storage bin.

With Double Espresso today, I hope it helps you become more awake and happier to have a very gentle day.

Thank you for listening.

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Greed Obstructs Spiritual Growth

– Lòng tham ngăn cản sự tiến hóa tâm linh

Lòng tham ngăn cản sự tiến hóa tâm linh

Page | 4 Kính thưa các bác, các anh chị,

Bây giờ có lẽ là giữa ngày rồi, không còn là buổi sáng nữa, và chúng ta sẽ có double dharma expresso, có nghĩa đây là bài dharma express, có ngày thì thầy không làm, có ngày thầy làm hai lần. Chúng ta uống cà phê, có ngày không uống và có ngày lại uống tới 2 ly.

Đề tài của mình là mình nói tới sự tiến hóa, làm sao để mình đi từ kỹ thuật sống lên tới nghệ thuật sống, và lên tới đạo của cuộc sống.

Từ kỹ thuật lên tới nghệ thuật, mình có nhiều trở ngại và mình cũng vừa nói xong, cũng trong ngày hôm nay, cái trở ngại lớn nhất là lòng tham. Lòng tham này nó bắt mình, cái gì cũng muốn thêm, thêm, thêm cả. Thí dụ như thêm thuốc men một hồi rồi thuốc men cũng hết hạn, thành chất độc. Mình vô ý mình uống thì nhiều khi mình lại bịnh thêm. Mình phải biết, từ thuốc, trong năm, nhiều khi bác phải soạn thuốc vất bót ra. Có một thứ mà các bác không hề để ý tới, như dầu cù là hay là dầu khuynh diệp, các bác đừng tưởng là có thể xài mười năm lận. Không, cái gì có mạng sống là mình chỉ xài một thời gian thôi chứ không thể nào xài mãi mãi, bất tận được. Đó là quy luật gọi là vô thường. Tức là có sống thì có chết, có tạo ra thì thể nào cũng phải diệt đi.

Nhưng mà trong đầu của mình, mình không nghĩ tới chỗ là nó phải chết đi, diệt đi, mình mua chai dầu cù là gì đó rồi xài hoài, có lúc mình thấy ủa, sao chà dầu mà không nóng nữa? Thì té ra dầu đã quá date rồi. Nói cách khác, óc mình không thể nghĩ được tương lai kết quả như thế nào, mình không hình dung được, không thấy được. Do đó là mình bị kẹt trong chuyện tham ngay bây giờ cho rồi. Thấy áo đẹp thì mình lo mua đi, nhưng không nghĩ là mình mua áo đẹp đó rồi mình dùng nó vào lúc nào, hay là mình nghĩ là dùng trong trường hợp đó nhưng rồi mình không biết dùng tiếp và mình để trong tủ không biết bao nhiêu năm, bao nhiêu tháng nữa.

Chuyện đầu tiên là mình phân biệt cái gì mình cần và cái gì mình muốn. Trí huệ phân biệt được thế nào là đồ mình cần và thế nào là dục vọng. Đó là trí huệ cần thiết để cho mình đạt được nghệ thuật sống. Bất kỳ người nào biết sống nghệ thuật thì không thể nào mà không biết được cái nào mình muốn và cái nào mình cần.

Có một lần thầy thấy một bác đó, nhà bên ngoài cây kiểng rất đẹp, làm hoa, tể cây đẹp đẽ vô cùng, đi vào trong nhà, sạch vô cùng. Bà phu nhân nói với thầy: 'Thưa Thầy, chồng con thích

Greed Obstructs Spiritual Growth

– Lòng tham ngăn cản sự tiến hóa tâm linh

Page | 5

trồng cây mà thích cái chuyện outdoor, làm vườn như vậy đó, mấy chục năm rồi, nhưng mua thêm thì ông không mua, chỉ có vài cây đó mà ông chăm sóc hết giờ hết ngày luôn. Thầy phải nói ông làm sao cho tươm tất, nhiều cây, con thích nhiều như rừng vậy'. Thầy mỉm cười nói với bác gái: 'Không đâu bác ơi, cái này là một trí huệ sống, mình trồng vài ba cây, vườn như vậy là đủ rồi, rất là đẹp, không cần thêm nữa, và nhất là bác bỏ thời gian chăm sóc và vui thú, không phải là vui thú vì có thêm, mà vui thú vì rõ ràng là khu vườn là một không gian quá đẹp'. Đó là một nghệ thuật sống, không gì hơn là bác trai này biết được chuyện cần thiết để cho không gian nó đẹp, chứ bác không phải là chỉ đem cây về cho nhiều, muốn impress, tạo ấn tượng cho người ta là mình có nhiều cây quý. Không phải, vừa đủ xài thôi, mà đẹp vô cùng. Cuộc sống của mình, nếu không có trí huệ để phân biệt cái nào cần, cái nào muốn thì mình sẽ bị cái tham lam nó trói cột, nó kéo mình đi mà mình không thể nào kháng cự lại.

Muốn phát triển trí huệ cần và muốn thì mình phải phát triển trí huệ gọi là Thôi. Thôi là một trong sáu đặc tính mình cần tập: Thương thương, tha thứ, thôi, tùy, thoảng và thông. Thôi đứng thứ ba. Thôi là biết ngừng lại những chuyện mình muốn. Phân biệt được cái mình muốn rồi thì mình có khả năng ngừng lại những cái mình muốn. Những cái mình muốn đó nhiều khi mạnh đến độ mình sẽ không thể nào kháng cự lại. Thôi là buông đi.

Buông đi trong nhà Phật hồi xưa, là lên núi tu, cắt đứt tất cả. Trong thời đại bây giờ, buông đi không phải là buông xả. Buông xả là vất hết tất cả mọi thứ, lên núi đóng cửa tu. Xuất gia cũng được, cạo đầu cũng được nhưng phải buông xả, xả hết. Còn buông đi có nghĩa là mình vẫn sống trong trần gian này mà mình phát triển được trí huệ phân biệt được cái nào là cần, và cái nào muốn thì mình có thể buông đi những cái thái quá.

1- Cho ra:

Thay vì nói buông đi là mình ra mình vất đi, thì mình biến cái buông đi thành cái cho ra. Cho ra là có đối tượng, mà những đối tượng đó họ cần thì mình cho. Họ không cần thì đừng có cho. Thí dụ như người ta cần tủ lạnh thì mình đừng đem tủ lạnh cũ, xấu của mình cho. Chuyện thông thường lắm nhưng xảy ra trong đời của thầy nhiều lần, là nhận tủ lạnh hay sofa người ta dùng không biết bao nhiêu lâu rồi. Mấy cái đó không nên cho. Hay là cho những cái bàn, những cái ghế mà đồ bọc đã hư rồi, bây giờ cho chùa. Chết thầy luôn, nội chuyện đi bọc lại những ghế đó thôi cũng đủ nhức đầu rồi. Nhiều khi mình cho những đồ trong bếp núc, nào là muống, nào là song...những cái song đã sử dụng mấy năm nay rồi, dư hết sức dư, mình giả bộ làm một tô cháo lên cúng dường trong chùa rồi mình giả bộ quên không đem về. Chùa nát banh cả vì những nồi niêu song chảo cũ kỹ xấu xa đầy cả, hoặc là những muống nĩa nào ở nhà mình thấy lóng cọng quá, mình đem lên chùa mình sử dụng rồi mình quên đem về. Thành ra chùa rất là đau khổ vì không biết làm sao xử lý vì đó là đồ của thí chủ cho mà. Cho nên khi mình cho thì mình phải biết đối tượng họ có cần không thì mình mới cho. Nếu họ không muốn thì mình đừng có cho.

Greed Obstructs Spiritual Growth

– Lòng tham ngăn cản sự tiến hóa tâm linh

2- Cúng dường:

Page | 6

Thứ nhì là cúng dường. Cúng dường khác với cho, cúng dường phải cung kính. Khi cúng dường mình phải cúng những gì đẹp đẽ nhất của mình, cái gì quý nhất mình cho thì mới gọi là cúng dường. Cúng dường không phải là những cái gì mình thừa thải quá rồi mình cho, cái đó không phải là cúng dường. Thường, cúng dường là một hành động giống như mình quý xuống dâng lên vậy đó, dâng lên chư Phật, chư bồ tát. Nhiều khi cho cha mẹ, vợ chồng, con cái, bạn bè, anh em cũng gọi là cúng dường là bởi vì mình cho những đồ quý nhất, mình cho với lòng thành và có một sự cung kính trong đó. Trong khi cái cho ra không đòi hỏi nhiều nhưng cúng dường đòi hỏi sự thành khẩn và cung kính của mình. Mình đối với người cho, mình cho họ là những người trên mình.

3- Cấp dưỡng:

Cấp dưỡng thì khác, cấp dưỡng có đặc tánh là mình thấy người ta cần, mình cho với tình thương, muốn cho họ được đẹp đẽ, sung sướng. Cung cấp, người ta thiếu thì mình cho, không có đặc tính tình thương gì cả nhưng mình cần có sự cung kính. Mình tôn trọng (respect) người, mình cung cấp đồ cho họ.

4- Thí phát (bố thí):

Thí phát là những người gặp tai nạn, mình bố thí, mình cho là bởi vì họ có những món đồ họ cần. Mình qua một người trung gian hay một cơ quan nào mình cho thì mình không cần phải tới đó mình cho, nhiều khi mình cho tiền thôi cũng được.

5- Phụng sự:

Cuối cùng là phụng sự. Phụng sự có nghĩa là cho sức lực, mình đem thời gian ra mình cho. Nhiều khi cái cho này chỉ là thời gian thôi, mình thấy người ta đang đau khổ, mình cho thời gian của mình. Mình phone, điện thoại tới, mình cho thời gian để mình lắng nghe. Lắng nghe chứ không phải là bàn luận, thêm thắt và mình làm cho người ta thêm tức thêm giận hay là người ta cảm thấy là người ta xả được cái ô uế trong lòng ra bằng cách thị phi, không phải. Phụng sự hay lắng, làm cho người ta bớt phiền não, thấy được con người mới.

Nói như thế thì các bác thấy rõ ràng chuyện cản lại tiến hóa của mình để mình sống đời nghệ thuật là cái gì? - Là tâm tham lam. Phương thức để giải quyết là gì? - Phát triển trí huệ phân biệt được thế nào là cần, thế nào là muốn và phát triển được đạo đức, năng lực là Thôi. Thôi

Greed Obstructs Spiritual Growth

– Lòng tham ngăn cản sự tiến hóa tâm linh

là ngưng lại những chuyện gì làm cho bản ngã, dục vọng nó cứ muốn, muốn, muốn. Biết chỗ nào mình cần và biến những gì mình đang có trở thành những vật liệu cho ra, cúng dường, cấp dưỡng, cung cấp, bố thí, phụng sự v.v...

Page | 7 Đó là bài học rất quan trọng của chúng ta, để cái nhà của mình lúc nào cũng là chỗ đẹp. Người ta tới người ta muốn ngừng lại. Mình không muốn cái nhà mình biến thành cái nhà kho.

Hôm nay là mình có Double Espresso, thầy chúc các bác uống vào thêm tỉnh và thêm sung sướng để cho mình có được một ngày nhẹ nhàng vô cùng.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.